

man laver et forslag om en islamisk universitetsuddannelse, som staten skal lave, så skal man først vurdere, om der overhovedet er noget behov.

Jeg har meget svært ved at forstå, at fru Karen Klint sådan vil komme løbende efter muslimerne og spørge, om de nu ikke godt vil henvende sig til universiteterne og tage det her, når de nu faktisk ikke er interesserede.

Og til det, der er blevet sagt tidligere om, at hvis nu bare videnskabsministeren udsendte et positivt signal, så ville muslimerne sikkert komme strømmende: Behovet er det første, man skal tage hensyn til og vurdere. Det andet, man skal tage hensyn til, er da, om det her overhovedet er gennemtænkt, om islam overhovedet kan føle, at det forbliver islam, når religionen underkastes en sådan statslig uddannelse, som jo i virkeligheden også er ment som en, vil jeg sige, anmassende kontrol med muslimernes religiøsitet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, der er ikke flere spørgsmål. Derefter går vi over til ordføreren for forslagsstillerne, fru Karen J. Klint.

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne kvittere for debatten i dag. Jeg tror, at selv om der er megen kritik af vores forslag sådan rent processuelt, proceduremæssigt og lignende, er debatten i dag med til at ændre processen ude i samfundet, sådan at vi går i den rigtige retning med en større ligestilling og en mere ligelig adgang til religionsuddannelser eller uddannelser i forskellige religioner.

Kl. 16.10

Jeg vil også gerne her i min afslutning understrege, at der jo også er en proces omkring os. Vi ser dagligt overskrifter fra forskellige steder. Her den 1. maj var der en overskrift i Berlingske Tidende: Dansk imam i lære i Leicester. Vi ser danske biskopper, danske religionsmødefolk, dialogfolk, der også rejser rundt i verden netop for at få et bedre og mere positivt religionsmøde.

Noget af det sidste, jeg også har set, er, at man i Marokko faktisk laver en særlig uddannelse for kvindelige muslimer i håb om, at netop kvinder, der kan forkynde – det kan så godt ske, at de ikke må blive imamer eller lede en fredagsbøn – godt må blive religionslærere.

Der laver man en særlig uddannelse, der henvender sig til kvinder for at modvirke fundamentalisme, for at få en bedre dialog med unge om, at man godt kan være muslim på en mere

nutidig måde. En ung pige spurgte mig engang, hvorfor hun skulle være muslim på sin morfars måde, når hun gerne ville være det på en ung, dansk måde, fordi hun er født i Danmark.

Fru Bente Dahl har jo allerede citeret fra Weekendavisen, hvor kloge folk, religionsforskere i hele Europa har givet anledning til en overskrift, der hedder hjemmedyrkede imamer.

Det er da rigtigt, at vi også paralleliserer til, at hvis man havde en større og bedre teologisk uddannelse i Danmark, så kunne den jo også give afsæt for imamer. Men jeg er meget vidende om og meget bekendt med, at vi ikke her fra Folketinget skal lave regler for, hvordan en imam skal uddannes, lige så vel som vi heller ikke gør det for andre præster eller for andre religioner.

Vores ønske har været at udvide viften af tilbud og også at legalisere, at nogle godt må gå i den retning. Der skal i hvert fald fra vores side her i dag være en udtalt støtte til, at hvis universiteterne kommer med nogle ønsker om at udbygge det, der sker i dag, med nogle flere linjer, f.eks. som jeg for lidt siden nævnte med jura, etik, religionsfilosofi og dogmatik og den politiske side af det, så vil vi gerne være med til at støtte det over finansloven, sådan at vi kan få prøvekørt en uddannelse. Jeg har forstået, at hvis vi giver en bevilling på 2 år, så regner man faktisk med, at den så kan blive lige så selvkørende som de andre grene, man udbyder på universitetet.

Så tak for dialogen. Jeg håber på, at de, der alene afviser, fordi de synes, vores forslag ikke er skrevet særlig klogt, vil være med til at fremme en proces, så vi når i mål i sidste ende.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kunne godt tænke mig, om fru Karen J. Klint lidt kunne uddybe og forklare det, der står i bemærkningerne til forslaget:

»Derfor er det vigtigt, at islamiske forkyndere formår at tolke islam ind i en vestlig kontekst, hvor netop disse værdier er gældende.«

Hvordan vil fru Karen J. Klint sikre, at det er sådan en bestemt tolkning af islam, hvor det her er muligt, at man får inddraget det aspekt?

Er det ikke lidt selvmodsigende, når man ønsker at sige, at der er nogle, der skal have lov til at fordybe sig i, hvilken religion de har lyst til, ud fra nogle præmisser, som Socialdemokratiet så stiller, uden måske at være klar over, om det kan lade sig gøre inden for nogle bestemte retninger? Er det ikke et lidt voldsomt indgreb i det